

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

— **Βιβλιογράφοι.** Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΣΕ' 32 σύμμικτον περιέχει κατὰ τὸν κατάλογον «Σημειώματα διάφορα περὶ βιβλιογράφων», τὸ δὲ ὑπ' ἀριθμὸν ΣΕ' 38 «Βιβλιογράφοι Κερκυραῖοι, Ζακύνθιοι, Κρήτες, Χῖοι, Μακεδόνες...» Πρόχειρα περὶ αὐτῶν σημειώματα». Πρόκειται κυρίως περὶ συλλογῆς, δυστυχῶς ἀτελεστάτης, βιβλιογράφων κατὰ τὰς πατριδας αὐτῶν κατατεταγμένων. Παρὰ τὴν ἀτέλειαν ταύτην ἡ συλλογὴ αὕτη εἶνε ἀξία ἐκδόσεως.

Κέρκυρα. Πελεκάνος Θεόδωρος (*Opuscula ethnica.*) Ἐν φ. 291α. «Ἐτελειώθη ἡ παρούσα βιβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Θεοδώρου τοῦ Πελεκάνου, τυγχάνωντος ἀπὸ χώρας Κερκύρας νήσου τῶν φεάκων, μηνὶ ἰουνίῳ εἰς τὰς κβ' εἰς χώραν τῆς Κρίτης, εἰς τὸν λεγόμενον Χάντακα. Ἐπὶ ἔτους ϞϞα', τὸ δὲ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως αὐτοῦ: Καὶ ἔσται ἡ βιβλος αὕτη ἐμοῦ Θεοδώρου τοῦ Πελεκάνου, χάριτι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

(*Omont Rev. bibl.* 2 (1892) σ. 22).

Κέρκυρα. Ἀλέξιος ἱερεὺς. (Ἄνωνόμου ὑπόμνημα εἰς τετράβιβλον Πτολεμαίου—Πορφυρίου εἰσαγωγή εἰς ἀποτελεσματικὰ Πτολεμαίου. Παρις. 2412 (*Reg* 2165).

Ἐν φ. 83β. «Ἡ παρούσα βιβλος τετέλεσται νῦν, κνηθεῖσα ὑπὲρ ἀνδρὸς εὐγενούς καὶ δεδοξασμένου κυρίου κυρίου Ἰωάννου Γάδη, δεκανοῦ τε τῆς ἀποστολικῆς καμάρας τῶν Ῥωμάνων διατελοῦντος, καὶ τῶν δεκανῶν πρώτος, τὰ δὲ πάτρια αὐτοῦ ἔλκοντος ἀπὸ Φλωρεντίας, τῆς περιφήμου τῶν Ἰταλῶν πόλεως, ὅς καίπερ Ἰταλὸς τυγχάνων ἀλλ' οὖν ὡσπερ φιλέλλην ἄριστος εἰς λέγεται, τῶν πάλιν εὐγενῶν Ἑλλήνων ὢν, καὶ αὐτὸς φιλεῖ τοὺς πεπαιδευμένους τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς, καὶ αἰὶ ἀφίσται τούτους συνέχειν τῇ ἑαυτοῦ οἰκίᾳ, φεῦ, μετὰ πλείστης δόξης ἐπιμελείας. Οὐχ ἦκιστα μὲν καὶ τῶν Ἰταλῶν τοὺς ἐκκρίτους· ἀλλὰ τί φημί; Ἴδοιτε γὰρ ἐν τῇ οἰκίᾳ τούτου τοὺς πρώτους ἐπιστημόνας καὶ μαθηματικούς, ὄντας καὶ οἰκόντας μετ' αὐτοῦ, ἀστρονόμους τε, λέγω, μουσικούς, φιλοσόφους ἀρίστους καὶ ἱητρούς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἑγκυκλίου παιδεύσεως πάσης οὐκ ἔλλατόνως, ρητόρων τε, καὶ ἱστορικῶν, καὶ πάν-

των τοὺς ἀρίστως μεμαθητευμένους, καὶ τὰ πρωτεία τῆς τέχνης ἔχοντας. Τοιγαροῦν ὡς φιλέλληνας, ἔχετε καὶ ἄλλον ἀριστοκράτην τοῦτον πάντες οἱ Ἕλληνες, ὅτι αὐτὸς συνέχει καὶ κρατεῖ ἡμᾶς μετὰ πάσις ὁ τῆς σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας καὶ κηρύττετε αὐτὸν ἀεὶ, ἵνα εἴη καὶ αὐτῷ ὁ Θεὸς εὐδίωναι καὶ ἐν γῆρῳ μακρῷ ἔλθειν, ὅτι καὶ ἄλλα κρεῖττον ἡμῖν δέσσηται :

† Ἐγραφα ἐν Ρώμῃ, ἔτη αἴφμ', ἰουνίῳ θ' ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀνθρώπου ῥηθέντος : — Δωή. Ἐρρωσθε :

Fol. 70, de mēte main :

Τέρμα λάβεν ἐνεαοθὶ βίβλος,
 Ἐψηγέροιο, ἀρίστου Πτολεμαίσιου,
 Ἄνδρὸς εὐγενοῦς, ἀρίστοιο ἕνεκεν
 Ἰωάννου κυρίου τοῦ πικλήν Γαδῆ,
 Οὗ τὸ κλέος θαυμαστόν ἐν πάσι πέλει :

Et, en minuscule rouge.

Ἀλέξιος ἱερεὺς ἐστὶν ὁ γράφας Κερκυραῖος.

(*Omone* αὐτόθι σ. 155).

Κέρκυρα. Ἰω. Μαυρομάτης. (Ἰαμβλίχου Χαλκιδέως *de secta Pythagorica libri IV bibl. de Bes. N. 5*).

Ἐν φ. 190α. «† Τέλος εἴληφα τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου Μαυρομάτους τοῦ ἐκ Κερκυρῶν κατὰ μῆνα ἰούνιον ε' τοῦ αἴφμῃ ἔτους τῆς κατασάρκα γεννήσεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». (*Omone* αὐτόθι σ. 166).

Ζάκυνθος. Μητροφάνης Ραφτόπουλος. (Μιχαὴλ Γλυκᾶ ἐπιστολαί. Παρ. *Suppl. 1088*).

Ἐν φ. 264β. «Ἐτελειώθη ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ ἱεροδιακόνου Μητροφάνους τοῦ Ζακυνθίου τοῦ Ραφθοπούλου, εἰς τοὺς αἴφμῃ, μαγίου κς, ἐν Βενετείς. Τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα». (*Omone* αὐτ. σ. 205).

Ζάκυνθος. Ἰωάννης Δρακόπουλος. (Ἀκακίου μοναχοῦ ὑπόμνημα εἰς τὸν μέγαν κανόνα Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου. Παρ. 371 (*Colb. 48571*)).

Ἐν φ. 228β. «Τέλος τῆς ψυχοφαλοῦς βίβλου ταύτης : ἐν ἔτει ζα' ἰνδ. ε', μηνὶ μαῖου ις, ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, ἐν Ζακύνθῳ : — † Ἰωάννης ἱερεὺς Δρακόπουλος». (*Omone* αὐτόθι σ. 173).

Ἀρκαδίου μονή. Ἱερομόναχος Μιχαήλ. (Θεοφάνους Κεραμείως ἡμελίαι. Παρ. 1183 Κεφ. 2356, 2).

† Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ σωτήρος Χριστοῦ τοῦ Ἀρκαδίου ἐτελιώθη δὲ κατὰ μῆνα μάρτιον, ἐν ἔτη αφη, ἡμέρα σαββάτων. Καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθαι τῶν γραφάντων αὐτὸ διὰ τοῦ Κυρίου αὐτῶν ἢ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας Ἀμήν :—

(Ἐπετα ἠπιόθεν μονακονδουλία Ἱερομόναχος μιχαήλ, ἦν δὲν ἀνέλιυσεν ὁ τό σημεῖωμα καὶ αὐτὴν ἐκδοῦς *Ομοιῆ* (αὐτόθι σ. 202).

Ἀγχιάλος. Γαβριήλ. (Μανουήλ Μαλαξοῦ Χρονικὸν Παρ. 1107. σφ. 112).

Ἐν φ. 1796 «† Δώρημα τὸ ὑφώθεν νέει πατρός παρὰ φώτων, Τηλέφανος τογχανα: Γαβριήλ κόνος Ἀγχιαλήθη. Ἐν σηκῷ ἱερῷ Ἀναστασίας τέρμα εἶχε :—μην ἐλαφηβολίων, ἔτει αχκκ, ἴνδικτος. θ': — (*Ομοιῆ* αὐτόθι σ. 208).

Ἀγχιάλος. Κωνσταντῖνος Μαυρομάτιος. «Συμεῶν Σηθ Ἰχνηλάτης Παρ. *Suppl.* 692).

Ἐν φ. 91α σημεῖωμα «παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Τομπρομοῖρου, τοῦ μετονομασθέντος Κωνσταντίνου τε καὶ χειροτονηθέντος νοταρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παρὰ τοῦ πατριάρχου Ἱερσμίου». Κατὰ τὸ αὐτὸ σημεῖωμα «Κτῆμα Κωνσταντίνου Μαυροματίου καὶ νοταρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου». (*Ομοιῆ* αὐτόθι σ. 201.)

Μακεδονία. Κοσμάς Ἱερομόναχος. (*Varia opuscula theologica* Παρ. *Suppl.* gr. 475).

Ἐν φ. 406 : «Ἡ παροῦσα ἀποσημείωσις ἦτε ἐπιτομή, συλεχθεῖσα ἐκ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Καισαρίας Κακκιδουκίας, ἐγράφη ἐν Κ)τόλαι διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Κοσμά Ἱερομοναχοῦ τοῦ Μακεδόνα, ἐν ἔτει χιλιοσιτῶ ἑξακοσιοσιτῶ τεσσαρακοσιτῶ τρίτῳ ἐν μηνί μαίῳ 15', βῆσιλεύοντος τοῦ σουλτάν Μπραῆμ καὶ ὑπατοῦντος Μουσταφά πασιιά, πατριαρχεῦοντος δὲ Παρθενίου, τοῦ ἐξ Ἀνδριανουπόλεως». (*Ομοιῆ* αὐτόθι σ. 210).

Μακεδονία. Ἰωάννης ἐκ Σιατίστης. (Πτολεμαίου μαθηματικὴ σύνταξις Παρ. 2394).

Ἐν σ. 617 : «Πέρκις εἴληφεν ἡ παροῦσα βιβλος ἦδε δι' ἐμῆς χειρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐκ κώμης Σιατίστης, πενία συζώντος, κατὰ μῆνα δεκτώβριον τοῦ αφηλ' ἔτους ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν κατὰ σάρκα ἐπι-

ἀγμίας, ἀντιγραφείσα παρὰ πρωτοτύπου χειρὶ κάκεινης τετραμμένης, ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ 722». (Ομοιότη αὐτόθι σ. 213).

Κορώνη. Ἰωάννης Δαμασκηνός (Ἰωάννου κουροπαλάτου συνοψις ἱστοριῶν. Παρ. Συρρί. 305).

Ἐν φ. 210α:

«Ὡς περ ξίνοι χαίρονται ἰδεῖν τὴν πατρίδα
καὶ οἱ θαλαττιῶντες ἰδεῖν τὸν εὐδιον λιμένα,
οὕτως καὶ οἱ γράφοντες τὸ τέλος τοῦ βιβλίου

Ἐγγραφή ἢ παρούσα ἀκαλθεῖα ἄλλοι διὰ ἡμέραις κζ' διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἐκ πόλεως Κορώνης ἐν ἔτει αφνζ', ἐν μὲν δεκαμβρίου 17, ὥρα γ τῆς νυκτός. Ὁ γράφων παρὰ γράφει εὐχεσθαι καὶ μὴ καταράσθαι, ὅτι οὐδεὶς ἀσφάλματος εἴμη ὁ νοῦς ἀγγελικῶ, ἐὰν τι οὐκ ἄρεσαι, ἔχγετέ με παρατίμενον θεῷ πρέπει δόξα εἰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν:— Τέλος καὶ τῷ θεῷ χάρις».

(Ομοιότη αὐτόθι σ. 169).

Κορώνη. Ἰωάννης Ταμπρέλας ἱερέως. (Μάρκου Ἐφέσου καὶ Νικολάου Μεθώνης ἔργα. Παρ. 1261).

Ἐν φ. 1276. «† Χειρὶ Ἰωάννου ἱερέως, ἐν τῷ ἐπίκλην Ταμπρέλας, καὶ μεγάλου οἰκονόμου Κορώνης, αφλζ'». (Ομοιότη αὐτόθι σ. 154)

Κορώνη. Μιχαὴλ ὁ Ρωσαῖτος (κωδ. Μονάχ. ἀρ. 312.)
Ἐν φ. 816. «Μιχαὴλ ὁ Ρωσαῖτος Ἕλλην ἐκ Κορώνης ἔγραψε. φημασι Ἰανουαρίου».

Μεθώνη. Κολυβάς Παῦλος. (Γενναδίου ἔργα θεολογικά. Παρ. 1293. Reg. 2594).

Ἐν φ. 2935 «Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ οἰκτροῦ πόνος Παύλου, ἐν τῷ ἐπίκλην Κολυβάς, ἐκ Μεθώνης. Ἐγγραφή ἐν τῷ τοῦ Καφφά ἄττει, ζιθ, ἰνδ. ιβ', ἀγούστου ιβ'».

Ἐν φ. 298α:

«Θεοῦ τὸ δῶρον, ἀπηνοῦ πόνος Παύλου
Κολυβά, ἐκ πόλεως οἰκτρῆς Μεθώνης».

(Ομοιότη αὐτόθι σ. 147).

Πάτραι. Κωνσταντῖνος Ἀντωνίου (Ἀντωνιάδου). (Γεωργίου Φραντζῆ ἱστορία. Παρ. Συρρί. gr. 80).

Ἐν τῷ παρπρόλλῳ τῆς ἀρχῆς. «Ἐν ἔτει αφξδ' δεκαμβρίου β' ἡρ».

εἶχεν γράφειν τὴν παροῦσαν βίβλον ἐν τῇ πόλει Ἀρκαδία ἔνδον τῆς μητροπόλεως, καὶ ἀξίωσαι με τὸ θεῖον τέλος : ταύτην Κωνσταντῖνος Ἀντωνίου, ὁ ἐκ Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας.

Ἐν β. 318. Κατὰ τὸ ἀψύγ' σωτήριον ἔτος, σεπτεμβρίου δ', εἴληφε τέρμα τὸ παρὸν διὰ χειρὸς τοῦ ἐπτελοῦς Κωνσταντῖνου Ἀντωνιάδου ἐν Βοῦ τινὲ τοῦ ἀπὸ Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας· ἐὼ οἱ ἐντόχοντες ὑπερέχεσθε ἐπαναρθοῦντες εἰ τὶ σφαγερὸν εὑρήτε».

(Ομοιὴ αὐτόθι σ. 214).

Μονεμβασία. Νικόλαος Διχίνας. (*Commentarii in Psalmos. Coisl. 17*),

Ἐν φ. 118. «Πέρασ εἴληψεν ἤδη σὺν Θεῷ ἡ παροῦσα βίβλος ἐπ' ὠφελίᾳ λίαν πρὸς πίστωσιν τῆς πρὸς ἡμᾶς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἐπιδημίας, ἧτις πρόσθεν ἐτυπώθη παρὰ Δαβὶδ τοῦ βασιλῆως, ἀρτίως δὲ κατ' ἐκλογὴν παρὰ τοῦ Χρυσορρήμονος Ἰωάννου ἐξηγηταμένη, καὶ τοῖς πᾶσιν Χριστιανοῖς ὠφέλιμος : Μετεγράφη ὅφ' ἑτέρας παλαιᾶς ἤδη διὰ πολλοῦ μέγθου καὶ κόπου ἐμοῦ ἐλαχίστου Νικολάου Διχίνα τοῦ Μονεμβασιώτου, ἕς νῦν πρὸς Κυθωνίαν πέλοντος : Οἱ δ' ἀναγινώσκειν μέλλοντες ταύτην εἴχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ ἅπαντες τῷ Θεῷ : Ἐν ἔτει αμϛ ω', μαίω ιϛ ε', ἐκ τῆς θεογονείας, ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ κόσμου στάσεως ζνεω, ἰνδ. εης γ'»

(Ομοιὴ αὐτόθι σ. 165).

Πελοπόννησος. Ἰωακείμ ἱερομόναχος. Νομοκάνων Παρισ. 1259).

Ἐν φ. 335β. «Ἡ Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἐπὶ ἔτους ϛκδ', ἰνδ δ', ἐν Βερνικῶδι . . . Γραφὴν δὲ παρὰ χειρὸς ἐμοῦ ἐλήμονος καὶ ἀμαρτωλοῦ Ἰωακείμ ἱερομοναχοῦ . . .»

Ἐν φ. 345α :

Ἐ ψ ρ θ φ ε τ ἡ θ ο ε η ρ λ ω

ε ε λ χ φ ο ε' ε λ ν λ ω π θ η ' θ ε θ ρ φ λ σ λ χ^η

ἡ ο θ π ε η' ε ἡ ρ λ ε λ ν θ' ο λ χ, ἐ π ε λ π θ η' σ ω

ἦτοι «Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἐλήμονος καὶ ἀμαρτωλοῦ Ἰωακείμ ἱερομοναχοῦ (γρ. ἱερομονάχου) ἐκ Μοκτίως (γρ. Μοραίως)

(Ομοιὴ αὐτόθι σ. 148).

— **Πελοπόννησος. Παγκράτιος.** «Μοναχὸς Παγκράτιος ὁ βερρικτι...

E. J. της Κ. τ. Η
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

κελεύσει... ἱερομονάχου Ἀκώνου ἐν τῇ μονῇ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ Παλαμῖν ἐν ἔτει ᾿τωκε'. (*Utinensis 11 Gr.*) *Studi V, 398—9.*

Παρά δὲ τῷ *Θιουφ* . . . «Πανκρατίου τοῦ Μωραΐτι . . . ἰακώβου τοῦ ἐν . . . Καλαμῶτα».

Ἐῤρηται δ' ἔτι αἱ ἀκόλουθοι σημειώσεις :

— *Ἀμβρόσιος, M 48 Sup. Perg.* Τετραπευάγγελον ἀνηκόν ποτε εἰς ἱερέα καὶ δευτερεύοντα Ναυπλίου Νικόλαον Καλαβριανόν.

φ. 1836 διαγεγραμμένα : «Ἡ βίβλος αὕτη περὶ νῶν ἱερέως | Νικόλαου τοῦ ὀνόμα καὶ δευτερεύου | πόλεως ὑπάρχοντι Ναυπλίου τῷ τε | ἐκ γένους κατηγμένῳ τῶν Καλαβριανῶν».

— *Cod. Μονάχου-190.* Ἐν τῷ πρώτῳ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ξύλῳ (ἄλλη χειρὶ ἢ ἡ ἐπιστολὴ Ἰωσήφ Μεθώνης καὶ ἡ τοῦ Θεοδοῦλου ἱερομονάχου. Ἐῤρηται κάκιστα καὶ παρὰ *Hardt*).

† Εἰς ἀφλδ' ἰουνίου κς' σου ἤδωκα τὸν νέον Βασίλειον ἐγὼ Παπᾶ Ἰωάννης φρασὲς ἐσένα τοῦ παπᾶ Ἰωάννου Κουδουμνή, καὶ ἐπλήρωσῖς μου τον».

— *Πλουσιαδηνὸς Ἰωάννης, (Voigt II 132).* Πλουσιαδηνὸς Ἰωάννης βιβλιογράφος (*Zanetti gr. D. M. bibl. 137*).

— *Κατάλογος τῶν ἐπὶ μεμβράνης χειρογράφων τῆς παρὰ τὰς Σέρρας ἱερᾶς μονῆς τοῦ Ἰωάννου τοῦ προδρόμου.* Ὁ Ν. Βασικῦρος ἀπέστειλεν ἐκ Σερρῶν τῇ 1 Ἰουνίου 1896 τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν μετὰ τοῦ δημοσιευομένου ἀντιγράφου τοῦ καταλόγου τῶν ἐκ μεμβράνης κωδικῶν τῆς παρὰ τὰς Σέρρας μονῆς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.¹

«Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μεταβὰς εἰς τὴν μονὴν τοῦ Προδρόμου, ἔλαβον ἀντίγραφον τῶν σωζομένων ἐπὶ μεμβράνης χειρογράφων ἐκ τοῦ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ εὑρισκομένου καταλόγου. Τὸ ὅλον σώζονται 100 τόμοι χειρογράφοι ἐπὶ μεμβράνης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπὶ χάρτου. Εἰς 15 δὲ ἐκ τῶν 100 εῤρηται γεγραμμένη καὶ ἡ χρονολογία εἰς ἐλάχιστα δ' ἐξ αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ γράψαντος.

1. Ὡς πρὸς τὸν κατάλογον τοῦτον πρέπει τις νὰ παραβάλλῃ «Π. Παπαγεωργίου, Αἱ Σέρραι... καὶ ἡ μονὴ Ἰωάννου τοῦ προδρόμου» ἐν *Byz. Zeits.* τομ. Γ (1894) σελ. 317 ἑ. καὶ Λάμπρου Ν. ἄλληγ. τομ. 4 σελ. 165 ἐνθα περὶ τῶν ἀσκητικῶν τοῦ Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Τοῦτο τὸ ἀντίγραφον στέλλω ὑμῖν ἐσωκλείστως ἐκτελῶν τὴν δοθεῖσαν εἰς ὑμᾶς ὑπόσχεσίν μου».

	μέγθος	τόμοι
Μέρος τῆς Π. Διαθήκης καὶ ἐρμηνεῖα τοῦ Μ. Βασιλείου εἰς τὸν προφήτην Ἠσαΐαν	α	1
Μέρος τοῦ Ψαλτηρίου τοῦ Δαβὶδ μετὰ βραχείας κατὰ στίχον ἐρμηνείας καὶ συλλογῆ διαφόρων λόγων	β	1
Μέρος τῆς Π. Διαθήκης περιέχον τὴν πεντάτευχον τοῦ Μωϋσέως, τοὺς Κριτάς, τὴν Ρούθ, καὶ τὰ 4 βιβλία τῶν Βασιλείων	γ	1
Σειρὰ ὑπομνημάτων εἰς τὸν Ἰώβ	γ	1
Ψαλμοὶ τοῦ Δαβὶδ	γ	3
Τὰ 4 Εὐαγγέλια μετὰ ὑπομνημάτων	α	1
Τὰ αὐτὰ ἄνευ ὑπομνημάτων	α	14
Εὐαγγέλιον ἢτοι συλλογὴ τῶν ἀναγινωσκόμενων περικοπῶν ἐκ τῶν 4 εὐαγγελίων μετὰ σημείων μουσικῶν. (Τὸ πρῶτον αὐτῶν μετὰ μιᾶς λαμπρᾶς εἰκόνης)	α	3
Εὐαγγέλια	β	2
Εὐαγγέλια	γ	1
Εὐαγγέλια ἄνευ σημείων μουσικῶν	α	2
" " " "	γ	1
Ἠράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ Ἀποκάλυψις τοῦ Ἰωάννου	γ	3
Ἀπόστολος μετὰ σημείων μουσικῶν	α	1
" ἄνευ " "	β	1
Ἀποστολοεὐαγγέλιον Ἰησοῦ τοῦ Θεολόγου	γ	1
" " "	α	6
" " "	γ	1
Βασιλείου τοῦ Μεγάλου	α	2
Ἐφραίμ τοῦ Σύρου	α	3
Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου	α	10
" " "	γ	1
Ἀγνώστου κατηχήσεις τρεῖς εἰς νεοφωτίστους	β	1
Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου ἐρωταποκρίσεις	β	1
Ἐπιστολαὶ Πέτρου Ἀντιοχείας καὶ ἄλλα διάφορα	β	2
Συλλογαὶ λόγων διαφόρων	α	1
" " "	γ	2
Ἐκλογαὶ ἢτοι ἀποφθέγματα ἐκ τῆς ἁγ. Γραφῆς τῶν Πατέρων καὶ τῶν θύραθεν ποιητῶν καὶ συγγραφέων	γ	1
Ἱστορία ψυχοφελῆς ἐκ τῶν βίων τῶν ὁσίων Βαβλαύμ, Ἰωάσαφ καὶ Ἀβεννήρ	β	1
Ἐρωταποκρίσεις ἀσκητῶν	β	1
Βίοι ὁσίων	β	1

Νομοκάνων Πατριάρχου Φωτίου	β	1
Συναξαριστοῦ ὁ Δος τόμος	β	1
Βίοι ὁγίων	α	10
Συλλογὴ περικοπῶν λόγων καὶ ἐπιστολῶν	α	1
Παρακλητικὴ	β	2
Τριώδιον καὶ Πεντηκοστάριον	β	2
Μηνιαία 8 μηνῶν 7 βρίου 8 βρίου Φεβρουαρίου Μαρτίου Ἀπριλίου Μαΐου Ἰουνίου καὶ Ἰουλίου	γ	10
Εὐχολόγιον καὶ ἐξομολογητάριον	γ	1
Μουσικὴ	α	1
		<hr/>
Ἐν ὅλῳ τόμοι		100

Εἰς 15 τούτων σημειοῦται ἐν τέλει ὁ χρόνος τῆς γραφῆς. εἶνε δὲ ταῦτα τῶν ἐξῆς αἰώνων·

1. Μέρος τῆς Π. Διαθήκης μέγεθος α. Ἐγράφη ὑπὸ Ἰωσήφ κληρικοῦ Θεβαίου ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου ἐν ἔτει ρυκβ' = (6422—1508) 914.

2. Εἰς τόμος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μεγ. α. ἐν ἔτει 1023.

3. Ἐν ἀντίτυπον 4 εὐαγγελίων ἐγράφη ἐν ἔτει σιψη = (6708—5508) 1200.

4. Δύο ἕτερα εὐαγγέλια μεγ. γ ἔτος στω = (6800—5508) 1292,

5. Εἰς τόμος τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ μεγ. α. 1317 καὶ 1319

6. Ἀπόστολος, μεγ. β. ἐγράφη στωιζο = 1388 (θεοῦ δῶρον καὶ Ἰωάννου πόνος).

7. Μέρος τῆς Π. Διαθήκης στωιη = 1390.

8. Συλλογὴ λόγων. μεγ. γ, τῷ 1305.

9. Ἐν τριώδιον, μεγ. β.

10. 11. 12. 13. 4 μηνιαία, μεγ. γ, ρωξβ = (6862—5508) 1354.

14. Ἀντίτυπον 4 εὐαγγελίων, μεγ. γ, ρωκατ = 1418 (μετὰ δύο λαμπρῶν εἰκόνων τοῦ Μάρκου καὶ Ἰωάννου) ἐγράφη ὑπὸ Ματθαίου ἱερομονάχου.

(Τὰ ὅπ' ἀρ. 4 :: εὐαγγέλια εἶνε δύο τόμοι, ὥστε τὸ ὅλον 15).

— Ἐγγραφα τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀλλή πασᾶ. Ὁ κ. Δ.Κ. Τσοκοτὸς ἔγραψε τῇ 18 Ἀπριλίου 1913 μεταξὺ ἄλλων τὰ ἀκόλουθα πρὸς τὸν Σπ. Λάμπρον· «Ἐπιλαμβάνομαι τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ὅπως ἀνακοινώσω ὑμῖν ὅτι ὁ ἐνταῦθα δικηγόρος κ. Ζογαλάκης κατέχει πολυάριθμα ἔγγραφα ἐκ τῆς ἐποχῆς Ἀλλή Πασᾶ τῶν Ἰωαννίνων, παρότρωνα δὲ αὐτὸν ν' ἀποστείλῃ τὰ μὲν πρωτότυπα εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας αὐτόθι, ἀντίγραφα δὲ αὐτῶν εἰς ὑμᾶς πρὸς δημοσίευσιν. Τινὰ τῶν ἐγγράφων τούτων, ὡς : 1) μία ἐκθεσις ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἀστονομικῆς ἐπιτροπῆς (Κεχαγιά) τοῦ Βελή πασᾶ πρὸς τὸν Σπ. Λάμπρον, περὶ τῆς καλλιέργειας καὶ διαχειρίσεως διαφόρων ἐν Θεσσαλίᾳ γεωργικῶν καὶ βελή πασᾶ, ὡς καὶ περὶ ἄλλων προσφερομένων ὑπὸ

Ἰσλαμανῶν Βέηδων πρὸς πώλησιν, 2) ἐπιστολὴ τοῦ Ἄλη πασᾶ πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Μουχτάρ περὶ τῆς ἀλώσεως τοῦ Μπερατίου, 3) ναυλοσομ-
φωδικτὸν ἔγγραφον μεταξὺ τοῦ Λαζάρου Κουντουριώτου καὶ τοῦ τότε
βιζυλίου Πελοποννήσου Βελη πασᾶ, καὶ ἄλλα φαίνονται σπουδαιότατα.
Ἐπίσης σπουδαιότατα εἶναι καὶ τὰ ἀδημοσίευτα ἐκτενῆ ἀφισρωτήρια
ἔγγραφα τοῦ ὀριστικῶς κατακτῆσαντος τὴν Θεσσαλίαν τοῦρκου στρατι-
γοῦ Τουρχάν βέη (1446), τοῦ υἱοῦ τούτου Ὁμέρ βέη (ἔτους 1484) καὶ
τοῦ ἑγγόνου Χαοῦν βέη (ἔτους 1531). Καὶ τὸ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον
Ἄλμοροῦ κατέχει πολλὰ ἔγγραφα ἐξ ἀρχαιοτέρων χρόνων τῆς Τουρ-
κοκρατίας. τινὰ τῶν ὁποίων εἰσὶν ἐπίσης λίαν ἐνδιαφέροντα.

Τὰ ἀνωτέρω μνημονερόμενα ἔγγραφα τοῦ Γεωργίου Ζουγαλάκη
ἐδωρήθησαν τῇ προτροπῇ τοῦ Σπ. Λάμπρου εἰς τὴν ἱστορικὴν καὶ ἐθνο-
λογικὴν Ἑταιρείαν πρὸς Ν. Ἑλλην. τομ. 12 τευχ. Β. σελ. 255).

— **Ἡμερομηνιαὶ Βαγιαζίτ.** Ἐκ τοῦ τρίτου τόμου τῆς τοῦ
Mikl. καὶ Müller acta et diplomata gr. συναγομέν τὰς ἀκολούθους
χριστιανικὰς χρονολογίας τοῦ Βαγιαζίτ.

XIX	σ. 309 Μαῖω λ ἐν Κ)λει αυπα
XX	σ. 310 μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ιτ' ἐν ἔτει ιωπς τῆς προφητι- κῆς μετοικεσίας ἐν Κ)λει.
XXI	σ. 312 μηνὶ Ἰανουαρίῳ ιθ' ἐν τῇ Ἀνδριανουπόλει.
XXII	σ. 313 ἐπὶ ἔτους σσθη μηνὶ Ἰανουαρίῳ ιθ' ἐν τῇ Ἀνδριά- νουπόλει.
XXIII, V	σ. 325 δεκεμβρίῳ ζ ἐν Ἀνδριανοῦ πώλη.
XXI, II, VII	σ. 327 μηνιας μάρτιος ε ἐγράφην ἐν Ἀνδριάνου πώλη.
XXIV	σ. 332 ἐπὶ ἔτους ςθηγ.
XXVII	σ. 337 ἐν μηνὶ μαρτίῳ ιε αουηθ.
XXVIII	σ. 338 ἐν Κωνσταντινου πολει μηνὶ νοεβρίῳ δ'
XXX	— Ἀχμέτ σ. 340 μηνὶ Ἰανουαρίου κ.
XXXI	Ἀχμέτ σ. 341 μινὶ μαρτίου κδ'
XXXII	Ἀχμέτ σ. 342 ἐν μινὶ Ἰουλίου ε' αφβ'.
XXXIII	Ἀχμέτ σ. 343 ἐν μινὶ Ἰουλίου ε' αφβ'.
XXXIV	Βαγιαζίτ, σ. 344 μηνὶ Οκτωβρίου κθ'.
XXXV	Βαγιαζίτ σ. 344 (λείπει μετὰ τοῦ τέλους τῆς συνθήκης)
XXXV	Βαγιαζίτ σ. 350 δεκεμβρίου κ'.
XXXVI	Ἀχμέτ σ. 351 μινὶ δεκεμβρίου κκ'
XXXVII	Βαγιαζίτ σ. 353 μηνὶ φλεβαρίου κε'.

- XXXVIII Βαγιαζίτ σ. 353 μινί αρχουστόν η' εν ετι Χριστοῦ κατα-
 βασεος 1503.
 XXXIX Βαγιαζίτ σ. 355 εν ετι Χριστοῦ καταβασεος αφγ' εν Κο-
 σταντινουπόλεος μινί οκτοβριου στ'
 XL Βαγιαζίτ σ. 356 εν μινι δικεμβριου εις τας κδ' εν ετι Χρι-
 στοῦ καταβασεος ,αφγ'.
 XLI Βαγιαζίτ σ. 357 εν μινι ιουνιου ιζ' εν ετι Χριστου κατα-
 βασεος 1504.

Ἐν Ἀνασκαφαί ἐν Ἀνδραβίδαι. Τῆ 9 Μαΐου τοῦ 1908 ὁ Οὐίλ-
 λιαμ Μίλλερ ἐν Ἀθήναις διαμένων ἀπέστειλε πρὸς τὸν Λάμπρον ἐπιστο-
 λὴν ἐν ἣ μεταξὺ ἄλλων γράφει·

«Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μοῦ εἶπον ἐν Ἀνδραβίδαι, ὅτι πρὸ 5 ἢ 6
 ἔτων ἐγειναν ἀνασκαφαί εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου, ἡ
 μᾶλλον εἰς τὴν θέσιν τῆς (διότι ἡ ἐκκλησία δὲν ὑπάρχει πλέον), καὶ
 εὐρέθησαν 3 ἢ 5 πτώματα, ὑποθέτω τὰ 3 πτώματα περὶ τῶν ὁποίων
 λέγει τὸ χρονικὸν τοῦ Μορέως. Ἀπ' αὐτὰ ἐν πτώμα. οὕτως εἶπον,
 μετεφέρθη εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἠξεύρετε, ἂν ἴηαι ἀλήθεια ἡ ὄχι αὐτὴ
 ἡ ἱστορία; πολλοὶ ἐντόπιοι μοῦ εἶπον αὐτήν, ὥστε φαίνεται, ὅτι
 ἀλήθεια εἶναι. Ἀλλὰ ποῦ εἶναι τώρα τὸ πτώμα, καὶ ποῶς ἔκαμεν
 τὰς ἀνασκαφὰς; Μήπως ὁ κ. Λαμπάκης, ὁ ὁποῖος δυστυχῶς κατ'
 αὐτὰς δὲν εὐρίσκειται ἐδῶ, ἀλλὰ τιξιδεῖται. Θὰ σᾶς εἶμαι πολὺ ὑπο-
 χρεωμένος, ἂν δύνασθε νὰ ἐξηγήσητε τὸ πρᾶγμα».

Ἐὸ Λάμπρος λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀπετάθη πρὸς τοὺς κ. κ.
 Λέιλην καὶ Μομφερράτον, τοὺς ἐνεργήσαντας τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας,
 οἵτινες δι' ἐπιστολῶν παρέχουσι πληροφορίας τινὰς περὶ τῶν ἀνασκα-
 φῶν τούτων. Ἐὸ κ. Λέιλλη γράφει τὰ ἀκόλουθα ὑπὸ ἡμερομηνίαν «25
 Μαΐου 1908»·

«Κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1890 μετέβην μετὰ τῶν κυρίων Μομφερ-
 ράτου καὶ Κορομηλά εἰς Ἀνδραβίδαν. Ἐκεῖ κατὰ τὰς προχείρους
 ἀνασκαφὰς τὰς ὁποίας ἐνεργήσαμεν, εὐρομεν ἐπὶ τῆς ἀρχαίας Μονῆς
 τοῦ ἀγίου Στεφάνου, μετὰ καταμετρήσεις ἀκριβεῖς τοῦ μέρους βου
 ὁ Buchou ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1840, νομίζω, ὑπῆρχον ἀκό-
 μη τινὰ vestiges εἰς βάθος 2 1/2 μέτρων περίπου, σκελετὸν πλη-
 σίον ὀγκολίθου καὶ τινὰ σιδηρὰ μικρᾶς ἀξίας εἶδη, συνάμα δὲ καὶ
 τινὰ κρανία ὀλίγον μακρύτερα. Ἐκ τούτου συνεπεράναμεν ὅτι ἐπέ-

σαμεν ἐπὶ τοῦ Προνάου ἢ ἴσως καὶ ὀπισθεν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μονῆς, ὅπου ὡς συνηθίζεται τότε ἐθάπτοντο οἱ νεκροί. Μετὰ ταῦτα μετέβημεν εἰς τὴν Μονὴν τῶν Βλαχερνῶν ἐκεῖ πλησίον κειμένην, ὑπὸ τὸ Χλουμοῦτσι, ὅπου ὁμολογουμένως ἀνεκαλύψαμεν εἰς εἰς τὸν Νάρθηκα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μονῆς δεξιόθεν, λάρνακα ἐκ γρανίτου ὑπερύθρου, καὶ ὀλίγον μακρότερα ἔξω τῆς Μονῆς ἐπὶ τοῦ τοίχου, τὸ σκέπασμα τοῦ τύμβου κατὰ τὰ δύο τρίτα σωζόμενον ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοίχου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ αὐτοῦ χρώματος γρανίτην μὲ τὸν Λέοντα τοῦ Hainaut en relief, ἐφαρμοζόμενον ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ τάφου. Ἐκ τούτου εἰκάσαμεν ὅτι ἡ Ἰσαβέλλα τοῦ Βελλαρδουίνου ἔθαψεν ἐκεῖ τὸν σύζυγόν της Floran de Hainaut, πρίγκιπα τῆς Ἀχαΐας. Σὰς γράφω ταῦτα διότι νομίζω ὅτι τὸ κενότατον τῶν Βελλαρδουίνων δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ ἂν ὑπῆρχεν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἢ ἐν τῇ τῶν Βλαχερνῶν. Εἰς τὴν Ἀνδραβίδα δὲν ὑπάρχει εἰμὴ ἐν μέρος τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας, ρυθμοῦ καθαρωτάτου γοθικοῦ· εἰς δὲ τὰ Λαχαιναῖα ὑπάρχουν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ αἱ ἐκ γρανίτου στύλαι ἐκεῖναι αἵτινες μετεφέρθησαν ἀπὸ τὴν Ἀνδραβίδα. Ὁ σκελετὸς τὸν ὁποῖον ἔχω δὲν ἔχει καμμίαν σημάσιαν.

Τὰ ὀλίγα ταῦτα σὰς γράφω προχείρως, ὑποθέτων ὅτι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι εἰς τὸν ἐν λόγῳ κύριον William Miller».

Ὁ δὲ κ. Μομφερράτος γράφει τὰ ἀκόλουθα ὑπὸ ἡμερομηνίαν καὶ αὐτὸς «25 Μαΐου 1908»·

«Πρὸ ἐτῶν ἐγὼ δ κ. Λέλλης καὶ ε κ. Α. Κορομηλαῖς ἐπισκέφθημεν τὴν Ἀνδραβίδα καὶ τὸ Χλουμοῦτσι. Ἀφορμὴ κυρίως ἦτο χωρίον τι τοῦ Buchon ὅτι εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου ὤφειλέ τις νὰ ἀναζητήσῃ τοὺς τάφους τῶν πριγκίπων τῆς Ἀχαΐας. Ὅταν μετέβημεν ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς μονῆς, εὔρομεν ἀγρόν, ἐν τούτοις προέβημεν εἰς ἀνοιξιν χάνδακος μακροῦ, εὔρομεν δὲ πλάκας μεγάλας, ἴσως τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ, περίξ δὲ τάφους, ὧν ἠγνοίσαμεν τινάς. Εἰς ἓνα λάκκον εὔρομεν εὐμεγέθη σκελετὸν ναύτου, διότι εὔρομεν τὴν αἰχμὴν λόγχης. Τὸν σκελετὸν, ὡς ἀνήκοντα εἰς ἄνδρα ἀναστήματος μεγάλου, καθὰ ἐνθυμούμαι παρέλαβεν ἐν κιβωτίῳ δ κ. Λέλλης καὶ νομίζω ὅτι δύναται νὰ εὑρεθῇ παρ' αὐτῷ.

Ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς μας εἰς τὸν ναὸν καὶ τῶν ἔρευνῶν μας τότε ἐπέσθην ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ Buchon, στηριζομένου εἰς τὸ χρονικὸν τοῦ Μωρέως, δὲν εἶνε ἀσφαλής. Ἄλλως ἡμεῖς νομίζω ὅτι εὑρέθημεν εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῆς μονῆς, πενιχρῶν καὶ κοινῶν τάφων.

Ἐντύπωσιν μοι ἐπροξένησεν ὁμοίως ἡ Μονὴ τῶν Βλαχερνῶν. Ὁ Buchon, ἂν δὲν πλανῶμαι, διότι γράφω ἀπὸ μνήμης, ἰσχυρίζετο ὅτι ἡ μονὴ αὕτη ᾠκοδομήθη ὑπὸ μεγιστάνος τινος λατίνου φεύγοντος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ ἐντύπωσις ἡ ἰδική μου εἶνε ὅτι τὸ ἀντίθετον ἴσως συνέβη. Μετὰ τὴν ἄλωσιν ὑπὸ τῶν φράγκων, βυζαντινὸς μεγιστάν φεύγων ἦλθεν εἰς τὸν Μωρέαν καὶ ἔκτισε τὴν μονήν, ὑπὸ ὄνομα ἱερῶν ἀναμνήσεων, διότι τὸ ὄπισθεν μέρος αὐτοῦ διεκρίνα ὅτι ἦτο βυζαντινοῦ ρυθμοῦ. Κατόπιν οἱ φράγκοι κατέλαβον αὐτὸ καὶ προσέθεσαν τὸν πρόναον καὶ τὴν πρόσοψιν εἰς γοτθικὸν ρυθμόν. Ἐν τῷ προνάῳ ἀριστερᾷ καὶ σήμερον φαίνεται λάρναξ ἄνευ καλύμματος, εἰς τινὰ τοίχον ὑπάρχει καὶ ἡμισυ πλακὸς μετ' ἐπιγραφῆς ἐνετοῦ τινος. Μήπως ἀφηρέθη ἐκ τοῦ τάφου; Εἰς τὸ σημεῖον φαίνονται ἴχνη σώματος, περὶ οὗ δὲν ἔχω προχείρους τὰς ἐντυπώσεις μου.

Πολλὰ ὁμοίως τεκμήρια, τὸ πλῆθος τῶν ἐμβλημάτων τῶν πριγκηπικῶν, ἀγκυροειδεῖς σταυροί, εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ ναοῦ, τὰς θύρας, τὰ παράθυρα, τὰς στήλας κτλ, μὲ ἐπεισαν ὅτι μᾶλλον εἰς τὴν μονὴν τῶν Βλαχερνῶν θὰ ὑπῆρχον τάφοι φράγκων μεγιστάνων.

Ἐπρόκειτο νὰ δημοσιεύσω τὰς ἐντυπώσεις μου τῶν εἰς Ἀνδραβίδα, Μονὴν Βλαχερνῶν, Χλουμοῦτσι, Γλαρέντζα ἐπισκέψεών μου, ἀλλὰ δυστυχῶς ἠμέλησα».